

رسالہ در جواب تعلیقہ

آقا عبدالعلی سیرجانی

از تصنیفات عالم ربانی و حکیم صمدانی

مرحوم آقای حاج میرزا محمد باقر صمدانی

اعلیٰ اللہ مقامہ الشریف

بسم الله الرحمن الرحيم

و اما آنکه مرقوم شده بود که چیزی که باعث اضطراب است این است که از فرمایشات مشایخ اعلی الله مقامهم چنین فهمیده ام که در هر عصری از اعصار عالمی و حاکمی ظاهر باید باشد و به قدری که مردم محتاجند از امور ظاهر و پنهان داشته باشد و به آن مبارک وجود امر مدینه منتظم شود و حاجات خلق را برآورد و اظهار چنین شخصی بر خداست به طوری که هر عاقل منصف بفهمد و معلوم است که خداوند حکیم کوتاهی نکرده و نمی کند، یقیناً این مطلب منافاتی با پنهان بودن بعضی از بزرگان ندارد چرا که چنان که تصرفات ایشان در باطن است خودشان هم در باطنند. اقرار به وجود ایشان داریم و امر ایشان هر قدر عظیم باشد اعظم از امر امامت نیست و چون اقتضای غیبت شد غایب شدند. اما در احتیاجات ظاهره که البته باید در هر عصری عدولی چند از جانب او ظاهر و مشهور باشند که رفع غایله انتحال مبطلین و تأویل جاهلین و غلو غالین را بکنند امر چنین اشخاص هم مخفی نخواهد ماند و بر خداست تعریف ایشان و بر ما است اذعان. و ایشان کسانی هستند ظاهر که از هر شبهه ای می توانند جواب داد و در باطن هم که اهل باطن در کارند، اگر احیاناً اقتضائی به هم رسید که خود را به کسی بشناسند می شناسانند و الا در پرده غیب مشغول کار خود هستند مانند خود غوث اعظم عجل الله فرجه.

سعی بفرمایید در همه احوال آنچه را که خداوند عالم جل شأنه اظهار فرموده شما اذعان کنید و بنای تراشیدن بت از برای خود نگذارید که اهل باطل همیشه از برای خود تراشیدند بت های ظاهری و باطنی را و اهل حق همیشه تابع امر الهی بودند و السلام علی من عرف الکلام و وصل الی المرام. حرّره محمد باقر از همدان در سلخ شوال ۱۲۹۴.